

عنوان مقاله:

واکاوی حکمت نوریه در فص یوسفی در نسبت با مفهوم خیال نزد ابن عربی

محل انتشار:

فصلنامه عرفان اسلامی، دوره 17، شماره 67 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سمیه صفاری احمدآباد - دانشجوی دکتری فلسفه هنر، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.

اسماعیل بنی اردلان - دانشیار گروه پژوهش هنر، دانشکده علوم نظری و مطالعات عالی هنر، دانشگاه هنر، تهران، ایران. نویسنده مسئول: shoo.com

ایرج داداشی - استادیار گروه پژوهش هنر، دانشکده علوم نظری و مطالعات عالی هنر، دانشگاه هنر، تهران، ایران.

محمدرضا شریف زاده - دانشیار گروه فلسفه هنر، دانشکده هنر، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

در نگرش ابن عربی، نور در مقام اسمی از اسامی حضرت حق، با ضیاء خود به مراتب هستی، مظهر اشیاء و موجودات در عرصه عالم امکان می گردد، در این راستا هر موجودی بنا به احکام مرتبه وجودی اش در جایگاه سایه این نور با صاحب سایه، کیفیتی از وجود را بنا بر اصل تجلی وجودی حضرت حق در مرتبه اسماء و صفات تجربه می کند که رمز ادراک آن به واسطه حکمت نوریه و علم یافتن به صور مرتبه مثال امکان پذیر می شود. سرانجام نتیجه حاصل شده این است؛ همان گونه که خیال انسانی به عنوان برزخ میان عالم روح و جسم نیازمند تاویل است؛ خیال منفصل در مرتبه برزخ میان عالم لاهوت و ناسوت که محل اجتماع ارواح ملکوتی و اجسام لطیف از عالم ماده است نیز به تاویل احتیاج دارد و در این راستا عرصه هستی در مرتبه خیال مطلق و کثرت سایه های حضرت حق، نیازمند تاویل به سوی مرتبه احدیت ذات است و علم یافتن به این شیوه نگرستن به هستی تنها توسط حکمت نوریه دریافت می گردد که به عقیده ابن عربی، صورت کامل آن نزد حضرت رسول(ص) در مرتبه یوسف محمدی به ودیعه نهاده شده است. روش تحقیق در این نوشتار، توصیفی - تحلیلی بوده، همچنین ابزار و شیوه های گردآوری اطلاعات در بردارنده جستجوی کتابخانه ای است.

کلمات کلیدی:

حکمت نوریه، حضرت مثال و مفهوم خیال، عالم لاهوت و ناسوت، وحدت در کثرت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1311288>

